

2) Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 296 z 16.8.2016.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 26 lipca 2017 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche – Włochy) – Comune di Corridonia (C-196/16), Comune di Loro Piceno (C-197/16) i in./Provincia di Macerata, Provincia di Macerata Settore 10 – Ambiente

(Sprawy połączone C-196/16 i C-197/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Środowisko naturalne — Dyrektywa 85/337/EWG — Dyrektywa 2011/92/UE — Możliwość dokonania a posteriori oceny oddziaływania na środowisko działającej instalacji do produkcji energii z biogazu w celu otrzymania kolejnego zezwolenia)

(2017/C 309/14)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Comune di Corridonia (C-196/16), Comune di Loro Piceno (C-197/16), Marcello Bartolini (C-197/16), Filippo Bruè (C-197/16), Sergio Forti (C-197/16), Stefano Piatti (C-197/16), Gaetano Silveti (C-197/16), Gianfranco Silveti (C-197/16), Rocco Tirabasso (C-197/16), Sante Vagni (C-197/16), Albergo Ristorante Le Grazie Sas di Forti Sergio & Co. (C-197/16), Suolificio Elefante Srl (C-197/16), Suolificio Roxy Srl (C-197/16), Aldo Alessandrini (C-197/16)

Strona pozwana: Provincia di Macerata, Provincia di Macerata Settore 10 – Ambiente

przy udziale: VBIO1 Società Agricola Srl (C-196/16), Regione Marche, Agenzia Regionale per la Protezione Ambientale delle Marche – (ARPAM) – Dipartimento Provinciale di Macerata, ARPAM, VBIO2 Società Agricola Srl (C-197/16), Azienda Sanitaria Unica Regionale – Marche (ASUR Marche) (C-197/16), ASUR Marche – Area Vasta 3 (C-197/16), Comune di Colmurano (C-197/16), Comune di Loro Piceno (C-197/16)

Sentencja

W wypadku zaniechania przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaganej dyrektywą Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/31/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r., prawo Unii z jednej strony nakłada na państwa członkowskie obowiązek usuwania sprzecznych z prawem skutków tego zaniechania, a z drugiej strony nie stoi na przeszkodzie temu, by ocena tego oddziaływania została przeprowadzona tytułem legalizacji po wybudowaniu i oddaniu do użytku danej instalacji, pod warunkiem że:

- przepisy krajowe umożliwiające tę legalizację nie stwarzają zainteresowanym okazji do obejścia norm prawa Unii lub uchylecia się od ich stosowania oraz
- ocena przeprowadzona tytułem legalizacji nie dotyczy jedynie oddziaływania tej instalacji na środowisko w przyszłości, ale uwzględnia skutki dla środowiska, które wystąpiły od czasu wybudowania tej instalacji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 251 z 11.7.2016.